तद्धिकं पादिकं वा यहणान्तिकमेव वा ॥१॥ ॥ अध्या॰३॥ वेदानधीत्य वेदी वा वेदं वापि यथाक्रमम् । अविभुतब्रसचर्यो गृहस्थात्र्यममावसेत् ॥२॥ तं प्रतीतं स्वधर्मेण ब्रह्मदायहरं पितुः।

- सिग्वणं तस्य आसीनमहेयेत्र्रथमं गवा ॥३॥
 गुरुणानुमतः स्नात्वा समावृत्तो यथाविधि ।
 उद्वहेत द्विजो भार्यां सवर्णां लक्ष्रणान्विताम् ॥४॥
 सवीत्परित्यजेद्थीन्स्वाध्यायस्य विरोधिनः ।
 यथा तथाध्यापयंस्तु सा ह्यस्य कृतकृत्यता ॥१९॥ अध्या॰४॥
- ग्रिक्तेशनखश्मश्रुदीनः शुक्काखरः श्रुचिः। स्वाध्याये चैव युक्तः स्यान्नित्यमात्महितेषु च ॥३५॥ वैगावीं धारयेद्यष्टिं सोदकं च कमगडलुम्। यज्ञोपवीतं वेदं च श्रुभे रौक्मे च कुगडले॥३६॥ नेश्लेतोद्यन्तमादित्यं नास्तं यान्तं कदा चन।
- गिपसृष्टं न वारिस्थं न मध्यं नभसो गतम् ॥३९॥ न लङ्घयेडत्सतन्तीं न प्रधावेच वर्षति । न चोदके निरीक्षेत स्वं रूपिमिति धारणा ॥३८॥ मृदं गां दैवतं विप्रं घृतं मधु चतुष्पथम् । प्रदक्षिणानि कुर्वीत प्रज्ञातांश्च वनस्पतीन् ॥३९॥
- वाय्विप्रिमादित्यमपः पश्यंस्तथैव गाः । न कदा चन कुर्वित विग्मूचस्य विसर्जनम् ॥४६॥ मूचोच्चारसमुत्सर्गे दिवा कुर्यादुदङ्गुखः । दक्षिणाभिमुखो राचौ संध्ययोश्व यथा दिवा ॥५०॥